

Inntrykk fra *Beaulieu* høsten 2011

Jeg har ikke vært på dette legendariske markedet på over 20 år, og fant sammen med styrekollega Finn Kristiansen ut at det var på tide å være turist i England. For de som ikke vet det, så er det et dele-marked for biler og motorsykler. De averterer med å være verdens største delemarked.

Av Sven Erik Bjørnrud

E-post: svenerik@bjornrud.no

Foto: Finn Kristiansen

På markedet

Av omfang kan det virke som Ekeberg ganget med ti, det er over 2.000 selgere av deler, og bare ting for vår hobby. Området tilhører godset til Lord Montagu, en av Englands største og eldste bilsamlere. Han er også fadder for et stort, permanent kjøretøymuseum, som i dag er en stiftelse. Museet er en del av utstillingsområdet, og er verdt et besøk også til tider hvor det ikke er marked.

Området er åpent lørdag og søndag. Vi startet lørdag med å få overblikk over mer enn 200 hele kjøretøy som private stilte ut for å selge. I tillegg var det et stort telt med biler som ble solgt på auksjon. Konklusjonen kom vi fort til, de sjeldne kjøretøyene holder seg godt i pris. Prisene var fortsatt på vei mot større høyder for virkelig kvalitet og sjeldenhet. Også originale, urestaurete kjøretøy blir nok i fremtiden satt ekstra pris på, særlig på det engelske markedet. Folket på denne øya er velkjent for sin aktive bruk av klenodiene, og skikkelig patina hindrer ikke omsetningen. Her er den største forskjellen på det som stilles ut, i forhold til det vi har sett i Tyskland, der bilene er så strøkne at de knapt blir brukt.

Det var rikelig tilgang på Jaguar, særlig Mk II, og andre engelske klassiske kjøretøy. Felles for disse er at de er under et stort prispres med mange til salgs. Et stort antall originale Land Rovere ble auksjonert bort. Disse kom rett fra hærens lager med 50 år gammelt støv over det hele.

Vi greide å styre oss, vi innledet ingen forhandlinger med de ivrige selgere, men dro ut på delemarkedet hver for oss. Det er ikke brukbart å gå sammen, dertil er interessene for forskjellige, men vi hadde møteplasser annenhver time hvor vi utvekslet våre inntrykk.

For inntrykk ble det mange av, handel ble det mindre av. Men Finn fant raskt et KNA

Over: Gilbern, en engelsk sportsbil med MG ramme og drivverk.

Allard laget biler fra 1937 til 1959, her en av de siste.

Merker i bøtter og spann.

merke, forhandlingene om et hjemkjøp ble raskt gjennomført. Vi lurte svært på hvordan et slikt merke hadde havnet så langt hjemmefra.

Den store forskjellen fra 20 år tilbake kan kort beskrives som internasjonalisering. Jeg tror i hvert fall at det var selgere og kjøpere fra alle land i Europa der. Det var italienere og franskmenn som stilte ut sakene sine uten å kunne snakke engelsk, men omsetning må de ha fått, ellers hadde de ikke kommet igjen år etter år.

Som en følge av denne forbrødring, er prisene blitt ganske like i landene innen EU, og de betaler ikke merverdiavgift ved handel over grensene. Her har vi et handicap, kjøper vi en bil utenlands, må vi vinke farvel til momsen når den er betalt for å få norske skilt. Den må sees på som en åpningsavskrivning, så vår konklusjon var at det for tiden er liten grunn til å importere. Det er mye fint å få kjøpt her landet, og tilbudet i Norge vil øke etter hvert som gjennomsnittsalderen på samlerne øker.

For å summere våre inntrykk, hadde vi to fine dager, mye å se og lære, men kofferten var overkommelig å bære også på hjemveien.

På motorsykkelmuseum

Vi hadde en dag ekstra mandag, for vi hadde bestilt sent fly hjem. Ved en tilfeldighet snublet Finn over en brosjyre for et motorsykkelmuseum bare en mils vei fra hotellet. Vi tok gjerne en liten omvei. Det var den legendariske motorsykkelføreren Sammy Miller som hadde samlet og restaurert over 400 motorsykler. En meget imponerende samling både i bredde og alderssammensetning. Han driver også restaureringsverksted og delesalg, jeg hadde kontakt med ham for noen år siden, og fikk deler i posten derfra.

Det nytter ikke på et par timer å studere over 400 motorsykler i dybden. Jeg konsentrerte meg om de som hadde 4 sylindere, og de som hadde motorkonstruksjoner jeg ikke engang hadde hørt om. Har noen av oss sett en 4 syl. motor på 50 ccm, eller en motorsykkel med 5 sylindret stjernemotor? En annen hadde en 3 sylindret stjernemotor i horisontalplanet, det sto på plakaten at den hadde problemer med smøringen, og det er forståelig. At bare en håndfull maskiner ble laget skjøner vi også,

Finn fikk lyst på italiensk motorsykkel.

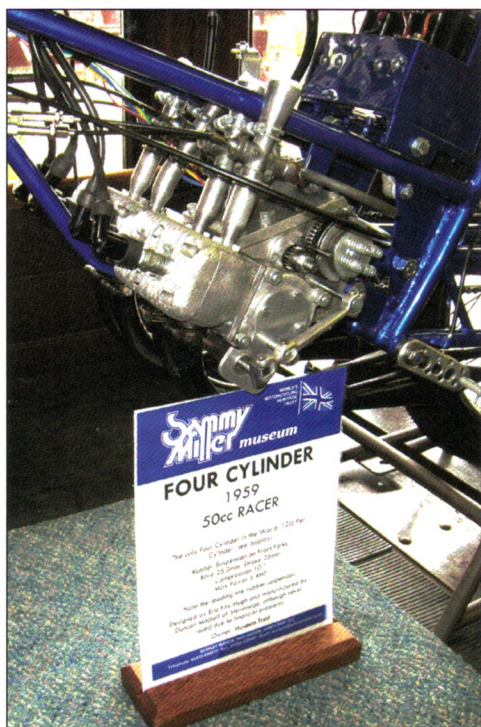
men at en av disse er bevart i denne samlingen, satte vi pris på. Et besøk kan anbefales selv for de som bare er sånn passe interesserte i motorsykler.

Hele området vi besøkte heter New Forest. Det er mange tusen kvadratkilometer med ingenmannsland

hvor store flokker med ville hester flakker omkring. Det er både veier og små byer i tillegg til skog og hester, et utpreget turistområde som kan anbefales som turterreng og camping. Området ligger en halvtimes tur vestover fra Southamton. Har

du en familie som er glad i hester og du foretrekker gamle biler eller motorsykler, er området et feriemål som kan anbefales.

Under: 50 ccm og 4 sylindre for TT løp.

Over: 3 sylindret stjernemotor, her med liggende stjerne.

Under: 5 sylindret stjernemotor ble ingen storselger.

